

[Poul Dam.]

cember 1973, godkendte folketinget som bekendt også hr. Lars Emil Johansens og hr. Nikolaj Rosings valg, idet dette skete på grundlag af telegrafisk meddelte foreløbige opgørelser over valgene i Grønland, således som det er hjemlet i forretningsordenens § 1, stk. 6, jfr. lov om folketingsvalg i Grønland.

Ifølge den nævnte bestemmelse i forretningsordenen skal tinget, når det endeligt opgjorte valgmateriale foreligger, træffe afgørelse om, hvorvidt godkendelsen kan opretholdes. Den nu fremsendte valg bog har derfor været tilstillet udvalget til valgs prøvelse, for at dette kan gøre indstilling herom.

Udvalget har i et møde gennemgået valg bogen og sammenholdt den endelige opgørelse med de tidligere foreliggende foreløbige opgørelser. Jeg kan oplyse, at der kun forekommer helt ubetydelige afvigelser, og at valget heller ikke i øvrigt har givet udvalget anledning til bemærkninger.

Jeg kan dog ikke tilbageholde en let undren over, at den endelige godkendelse af valgene i Grønland først kan ske mere end 5 måneder efter valget den 4. december 1973. Udvalget har naturligvis forståelse for de særlige forhold, der gør sig gældende for Grønlands vedkommende, måske navnlig om vinteren, men jeg vil gerne henstille, at fremsendelsen af materiale til den endelige godkendelse fremtidig søges gennemført med noget større hast, ikke mindst af hensyn til de grønlandske medlemmer selv.

Jeg skal ikke opholde mig mere ved dette, men på et enigt udvalgs vegne indstille, at den foreløbige godkendelse af hr. Lars Emil Johansen og hr. Nikolaj Rosing som valgt i de grønlandske valgdistrikter opretholdes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om, at den foreløbige godkendelse af Lars Emil Johansen og Nikolaj Rosing som valgt i de grønlandske valgdistrikter opretholdes,

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer.

Formanden:

Jeg skal lade punkt 2 udgå af dagsordenen, da udvalget endnu ikke har tilendbragt sit arbejde.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ophævelse af 8 pct.-tillæg til kommunerne).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 6817).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 154 stemmer mod 6.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om investeringfunds.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 6818).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Jeg skal henvise til de bemærkninger, jeg som socialdemokratiets ordfører gjorde ved første behandling af dette forslag. Der er ikke sket nogen ændringer i vores stilling siden, og jeg skal opfordre til, at man stemmer imod dette lovforslag, fordi det efter vores opfattelse ikke er det rigtige tidspunkt at begynde at ændre isoleret på en lov af den art, der udvider adgangen til skattemæssige fradrag i en tid, hvor der er behov for at gå den stik modsatte vej.

Christophersen (V):

Jeg skal blot på venstres vegne udtrykke en beklagelse over, at socialdemokratiets, fremskridtspartiets og socialistisk folkepartis medlemmer indstiller lovforslaget til forkastelse. Vi finder det dybt beklageligt, at man i en situation, hvor der er behov for

[Christophersen.]

voksene investeringer, ikke vil være med til at lette erhvervslivets skattebyrder.

Kaj Hansen (DKP):

Investeringsfonds hører jo med til den omfangsrige gruppe, vi har fået indført siden 1957, og som kan karakteriseres ved betegnelsen ekstraordinære afskrivningsregler. Det foreliggende lovforslag sigter mod en forhøjet afskrivningsprocent for henlæggelser til fremtidige investeringer.

I virkeligheden er der tale om en ganske regulær skattelettelse for kapitalisterne, og det er klart, at et sådant forslag kan vi ikke støtte. Vi vil tværtimod gøre arbejderne opmærksom på, at nu er man her i gang med at forære noget mere til arbejdsgiverne. I øjeblikket er der ude over landet stillet lønkrav på fra 2 kr. i timen og opefter, men jeg vil da meget advare imod, at man fortsætter ad den vej her, for så kan det godt være, at disse lønkrav vil blive forhøjet.

Flygaard (DR):

Vi synes, det foreliggende lovforslag bør indgå som led i en samlet skatterreform. Også ud fra et statsfinansielt synspunkt vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Glistrup (FP):

Det, der kalder mig på talerstolen, er hr. Christophersens bemærkninger. Han udtrykte sig, som om vi ikke ville være med til at lette erhvervslivets skattebyrder. Jo, hr. Christopheren, fremskridtspartiet ønsker at være med til at lette alle samfundsborgeres skattebyrder, specielt hvad indkomstbeskatningen angår, men vi ønsker bestemt ikke at være med til noget, som er en særfavorisering af erhvervslivet, og som næppe har det formål, som hr. Christophersen nævnte, at det virkelig mildner investeringsmulighederne ude i erhvervslivet. Dette er et forslag, som først og fremmest vil begunstige en del af skatteyderne, som får muligheder for at slippe billigt fra indkomstskatten, og det er derfor ikke noget rimeligt forslag. Det, vi skal arbejde på her i sommer, er en samlet lettelse af alle skatteydergrupperes muligheder — og ikke specielt for dem, der kan putte et eller andet beløb i banken.

Derfor var det ikke rigtigt, hvad hr. Christophersen sagde. Det sagligt rigtige standpunkt er det, som der er redegjort for flere gange både i dag og mere udførligt ved første behandling, at en sådan særfavorisering er ikke den rimelige vej at gå i indkomstskattebekæmpelsen.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti vil stemme for lovforslaget, og vi vil gøre det trygt ud fra den betragtning, at der ikke er tale om udvidelse af noget fradrag, men derimod tale om at udjævne indkomsterne på en sådan måde, at genanskaffelsen af de produktionsmidler, som erhvervslivet har brug for, lettes til gavn for alle, hvad enten man er ejer af dem eller skal arbejde ved dem.

Jeg må i den forbindelse have lov til at henvise til, at professor Gelting for nylig om kapitalmarkedets struktur og funktionsduelighed har skrevet, at PP II-modellen synes med tvivlsom realisme at forudsætte, at stærkt voksende erhvervsinvesteringer kan forenes med en føleligt reduceret selvfinansierungsgrad. Jeg tror, det er sandt, hvad han skriver her. Vi bør søge at lette investeringsmulighederne, og det gøres bl. a. ved at fremme dette forslag.

Jens Møller (KrF):

Den situation, vi i øjeblikket befinder os i i Danmark, tilsiger os, at vi skal spare for at komme ud af denne situation. Der er også en anden måde at komme ud af den på, nemlig ved at øge produktionen. Jo mere vi øger produktionen, jo mindre behøver vi at spare — og det sidste er jo ikke særlig populært, det har vi opdaget i de sidste dage.

Nu kommer her et forslag, som skulle sikre større investeringer til erhvervslivet, hvorved man altså også kan få en større produktion, og så bliver det fra visse sider straks udlagt som asocialt, og jeg ved ikke hvad. Jeg synes, det er en helt urimelig agitation at føre. Her er jo ikke på nogen måde tale om en gave til nogle arbejdsgivere. Her er spørgsmål om at skabe baggrunden for at bevare de arbejdspladser, vi har, og så vidt muligt også få nogle flere. Det må dog være uhyre vigtigt for alle i dette ting, at den fulde beskæftigelse opretholdes, og at produktionen stiger til gavn for os alle.

Dagmar Andreassen (RV):

Det radikale venstre anbefalede dette forslag varmt ved førstebehandling, og vi agter også at stemme for det. Der bør i denne forsamling, i denne sal, ikke herske nogen tvivl om, at dette er en hjælp til en større mekaniseringsgrad, så de mennesker, der skal producere det, som vi alle sammen skal leve af, får lettere ved at gøre det. Vi anbefaler.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg vil med glæde stemme for dette forslag, men jeg føler trang til at stille et spørgsmål til socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Camre. Det baseres på, at jeg har set, at den presse, der udkom i nogle dage, hvor vi andre ikke kunne komme dengang og også i de følgende dage, ligesom har villet kaste et odiøst skær over statsministeren og over regeringen og over venstre, fordi fremskridtspartiet stemte for nogle forslags gennemførelse forleden.

Må jeg spørge det ærede medlem hr. Camre: er der forskel i vurderingen af fremskridtspartiets stemmer, alt efter om det gælder gennemførelse af et forslag, eller om det gælder forkastelse af et forslag?

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg beklager i og for sig, at der ikke i tinget er tilslutning til den foreslåede forbedring — må jeg sige: den beskedne forbedring — af erhvervslivets investeringsmuligheder.

Der er jo, som der allerede er nævnt her, ikke tale om, at ved gennemførelsen af dette lovforslag bliver der plads til større forbrug for nogle her i landet. Tværtimod. Der er tale om, at nogle binder nogle midler, der kan investeres i et bedre produktionsapparat inden for erhvervslivet. Det er overraskende, at der ikke i dette folketing, som situationen tegner sig, hvor alle erkender, at der er behov for den størst mulige produktion, kan findes et flertal for så beskedent et forslag.

Camre (S):

Jeg vil gerne til hr. Jens Peter Jensen sige, at den stilling, mit parti tager i dag ved tredjebehandling, er helt identisk med den indstilling, vi havde ved førstebehandling; og som det vil være hr. Jens Peter Jensen bekendt, er det mit parti, der taler først ved sagers behandling i folketinget, og vores stilling var både fastlagt og bekendtgjort på forhånd, inden vi kendte fremskridtspartiets indstilling. Vores holdning til denne sag er naturligvis ganske uafhængig af, hvilke andre partier der måtte støtte eller gå imod det pågældende forslag.

Jeg vil også gerne have lov til at sige, at socialdemokratiet er særdeles positivt indstillet over for forøgelse af opsparingen og over for forøgelse af investeringerne. Men jeg må nok have lov til at tilføje, at så skal vi drøfte lidt om ejendomsretten til disse investeringer. Socialdemokratiet har haft et særdeles udmærket forslag om økonomisk demokrati, og hvis man vil forøge disse investeringer, hvis man vil forøge opsparingen, ja, så er det vejen at gå.

Glistrup (FP):

Finansministeren har simpelt hen uret, når han siger, at dette forslag ikke medfører udvidede forbrugsmuligheder. For en almindelig erhvervsdrivende, som har en marginalbeskatningsprocent på f. eks. 64, betyder forslaget, at for hver gang han henlægger 100 kr. til investeringsfond, skal han sætte 50 kr. ind på en bankbog, der er hans egen, og han kan så udvide sit forbrug med 14 kr., fordi han kan trække de 100 kr. fra, hvorved han får en besparelse på 64 kr. Dette er en lov om, at private erhvervsdrivende kan udvide deres forbrugsmuligheder ved at gøre brug af disse særfradragsregler. Derudover skal de indsætte et beløb på en bankbog, og det er jo ikke det allermest attraktive nu om dage; der går et år, før man kan hæve på den, og så er værdien måske faldet noget på grund af inflationen. Men alt i alt går forslaget ud på at udvide de selv-

[Glistrup.]

stændige erhvervsdrivendes forbrugsmuligheder. Det vil næppe hjælpe noget som helst med hensyn til at fremme produktionsapparatet her i landet. Sådan virker investeringsfondsordningen ikke i praksis.

Poul Dam (SF):

Hr. Jens Peter Jensen stillede et interessant spørgsmål, om fremskridtspartiets stemmer betød mere, når de stemte med regeringen, end når de gik imod regeringen. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, regeringen skulle behandle fremskridtspartiets stemmer på samme måde i alle tilfælde, nemlig lade være at regne med dem.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes, man skal lade være med at blive ved med at tale om fradrag i denne forbindelse. Alle ved — også dem, der har været på denne talerstol i dag og sagt noget andet — at der er ikke tale om fradrag på anden måde, end at man udjævner indtægten, udskyder beskatningen, og man mister muligheden for forbrug i det år, hvor man anskaffer goder, idet man da skal foretage forhåndsafskrivning svarende til den henlægelse til investeringsfond, der er sket. Derfor er hele argumentationen forkert. Vi vil gerne skabe og bevare de flest mulige arbejdspladser med det bedst mulige materiel; så synes jeg også, man skulle skabe mulighed for at gøre det, og det kan gøres bl. a. ved at stemme for dette lovforslag.

Erhard Jakobsen (CD):

For en ordens skyld vil jeg begynde med at sige, at for centrum-demokrater er det en selvfølge at stemme for dette forslag.

Men jeg bliver nødt til at tage del i den debat, som jo blev skubbet ind i dette. Jeg gør det specielt, fordi hr. Poul Dam var heroppe. Jeg tror, det var hr. Poul Dam, der sidste år, da vi diskuterede den socialdemokratiske regerings magtstilling på baggrund af ét grønlandsk mandat, der var båret af sådan noget som 3.233 stemmer, holdt en næsten lige så god tale som den, jeg selv holdt, til forsvar for, at i tider, hvor man taler mod racediskriminering m. m., er det meget, meget sørgeligt, at man ind i dette tings diskussioner bringer, og medlemmer valgt nogen steder i landet eller af én væl-

gergruppe er bedre eller ringere end folk valgt andre steder i landet eller af andre vælgergrupper. Men jeg kan forstå, at for hr. Poul Dam var det bare noget mundsvejr; det var bare noget, man kunne bruge dengang. Nu kan man sige noget andet. Men nu har man jo også fået inspiration af de højt-råbende uden for Christiansborg.

Formanden:

Hr. Jens Peter Jensen har ordet. Gerne om det lovforslag, der er til behandling.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg tror, det lovforslag, der er til behandling, vil være til nytte for erhvervslivets trivsel. Og jeg sætter et spørgsmålstejn ved, om de beregninger, som det ærede medlem hr. Glistrup kom med, vil slå til. Jeg er ikke sikker på, at der vil være en udvidelse af forbruget på 14 kr., for jeg kender fra min tid — og det gør hr. Glistrup jo også, vi har en fælles fortid i det skattemæssige område . . . . (*Munterhed*). Ja, jeg har jo været hr. Glistrups skatterådsformand i sin tid — at skattevæsenet kommer bagefter.

Må jeg gøre den slubemærkning, at det er folketingets formand, der tæller stemmerne op. Det er statsministeren, der vurderer resultatet. Jeg kan ikke lide den dobbeltmoral, der kom til udtryk fra hr. Camre, og det var den, jeg ønskede at påtale. Fremskridtspartiets stemmer må være lige gode, når de stemmer for noget, der beslutes, som når de stemmer for at forkaste noget.

Til hr. Poul Dam blot den enkelte bemærkning: det vil næppe være muligt for venstre vedblivende at værne andre partier imod et folketingsvalg.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg sige, at det simpelt hen ikke er rigtigt, at dette bare er et forslag om at udskyde beskatningen. Det er et forslag om varige skattelettelser, for erhvervsdrivende har jo typisk svingende indtægter, og de vælger at henlægge til investeringsfond i de år, hvor de har haft store indtægter, og hvor marginalbeskatningsprocenten ligger oppe omkring de 64, mens de derimod vælger at forbruge af investeringsfond og undlade at henlægge, når de har små indtægter. Specielt på et tidspunkt,

[Glistrup.]

hvor vi behandler et regeringsforslag om, at disse høje marginalbeskatningsprocenter skal nedsættes ganske væsentligt, siger det sig selv, at det giver basis for en ganske fortrinlig spekulation fra de pågældende skatteyderes side, hvis man virkelig gik med til den forhøjelse af de erhvervsdrivendes fradrag, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 85 stemmer mod 77.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 6755).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 37.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe personbeskatningen og fremme den private opsparing [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLVI) findes i tillæg A. sp. 2589, fremsættelsen i tidenden sp. 4627).

Forslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Om punkt 1 i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vil jeg gerne sige, at vi fra regeringens side kan være fuldstændig

enige med forslagsstillerne i, at vi må søge at udforme en skattepolitik, som fremmer lysten og evnen til at foretage privat opsparing.

Det er da også et af de vigtigste formål med de forslag til en skattereform, som regeringen for nylig har fremsat. Gennemførelsen af forslagene vil nemlig bl. a. medføre en meget væsentlig nedsættelse af de alt for høje beskatningsprocenter, og samtidig foreslås en meget betydelig forlængelse af det indkomstinterval, hvor skatten beregnes med den laveste sats: for indtægter helt op til 80.000 kr. vil den samlede beskatningsprocent, den såkaldte marginalskat, kunne nedsættes fra de gældende 50-60 pct. til omkring 36. Det må i sig selv give en kraftig tilskyndelse til større arbejdsindsats og øget foretagsomhed.

Jeg har selv haft tanker i samme retning som den ordning, der her foreslås, men må sige, at det næppe vil være muligt at udforme en sådan ordning på nogenlunde rimelig måde. Det er f. eks. svært at se, hvordan man nærmere skal definere den ekstrainkomst, som forslaget opererer med. Hvis man forestiller sig, at det er afgørende, at indkomsten i 1975 er højere end i 1974, vil alene den almindelige lønudvikling give de allerfleste lønmodtagere adgang til at benytte ordningen, hvis de altså ellers har råd til det. Det vil ikke være muligt at etablere et system, hvorefter opsparingsbeguntigelsen alene knyttes til ekstrainkomst som følge af en øget arbejdsindsats; det ville kræve en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, hvilket rent administrativt forbyder sig selv — hvad med de selvstændige erhvervsdrivende? Jeg kan ikke se, at det overhovedet vil være muligt for dem at udskille den del af en eventuel merindtægt, som skyldes en ekstra arbejdsindsats.

Selv om man altså kunne have sympati for tanken — og det kan jeg godt sige jeg i allerhøjeste grad har haft, for jeg har haft meget inde i overvejelserne også på et tidligere tidspunkt, om det vil være muligt — må jeg nok sige, at de praktiske vanskeligheder vil være så overvældende og mulighederne for at gennemføre en fornuftig administration af ordningen så ringe, at jeg ville være betænkelig ved at skulle anbefale et sådant forslag.

Om punkt 2 i forslaget behøver jeg kun at